

[Thomsen.]

fulgte Uskyldighed Hr. Høgsbro Holm har omgivet sig med, forsvinder, vil Kendsgerningerne tegne sig skarpere for Tingets Medlemmer og hele Offentligheden end nogen Sinde tidligere. Sammensætningen af Udvalget med en af Eksportørerne betroet Mand som Bogholder er virkelig en Udfordring, ikke mindst over for Flertallet af Landets Kreaturejere, der har samlet sig i den store Salgsforening D. L. K., hvis Ønsker man overhovedet intet Hensyn tager til. Er det af anden Grund, end fordi private Eksportører har afgørende Indflydelse paa Administrationen og paa Forhold, som vedrører deres egne personlige Anliggender? Gennem den Monopolstilling, de Herrer har tilegnet sig, fortrænger de Kolleger fra Markederne og udelukker derved sund Konkurrence.

Den paastaaede Statshandel forekommer mig at være tilstrækkelig karakteriseret ved den Skrivelse fra den belgiske Kabinetssekretær van Orshoven, som jeg har citeret.

Forsøget paa at føre Offentligheden bag Lyset ved at fortie det virkelige Navn findes der ingen Undskyldning for; det er tværtimod blevet mere grelt, efter at Hr. Høgsbro Holm og det ærede Medlem Hr. Andreasen (Forsinge) har fremsat modstridende Erklæringer om dette Forhold.

En Diskussion som denne er til Skade, siges der. Men hvem kan man takke for, at det har været nødvendigt at iværksætte det, der her er sket, og som ikke standses, før der er foretaget en rimelig Afvikling? Hvem har Ansvaret for det? Ja, det synes jeg fremgaar tydeligt af den Dokumentation, de Herrer selv har ført.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen mener, det er paa Tide at holde op. Det kunde jo være fristende at henvise det ærede Medlem til det Organ, som han selv er med i Bestyrelsen for, nemlig Bladet „Vestkysten“. Men Venstres Standpunkt er formodentlig det, at Eksportudvalget maa fortsætte paa den gamle Melodi, og at D. L. K. maa sejle sin egen Sø. At det ærede Medlem og Venstre i dette Forhold stiller sig paa Ministerens Side i saa høj Grad, at de skal takkes baade af Ministeren og Udvalgets Formand, vil i hvert Fald Venstres Vælgere finde i høj Grad mærkeligt. Og, som jeg her har fremstillet det, saadan kan man, hvad Kreatureksporten angaar, nævne Eksempler i det uendelige, der er dokumenteret eller kan dokumenteres paa behørig Maade. Det allerede fremførte burde være mere end tilstrækkeligt til, at Sammensætningen af Eksportudvalget aldeles omgaaende bliver ændret.

Landbrugsministeren (Bording): Det ærede Medlem Hr. Brorsen rettede et Spørgsmaal til mig, som jeg gerne vil svare paa. Det gik ud paa, om jeg vilde garantere, at der i Fremtiden blev udbetalt de Landmænd, som eksporterede de bedste Dyr, den fulde Pris, der opnaaedes i Udlandet. Jeg skal herom henvise til det ærede Medlems egen Udtalelse, at som Eksportforholdene ligger, er det nødvendigt, at man tager Hensyn til det samlede Landbrug, og det vil derfor være fuldkommen ugørligt her at staa op og sige, at man kan garantere disse Folk den fulde Pris, der til enhver Tid opnaas. Det er saa svingende Priser, der opnaas, at det sikkert er nødvendigt, at man ogsaa i dette Spørgsmaal har Tillid til de Folk, man selv sætter ind til at varetage disse Interesser.

Det ærede Medlem spurgte mig dernæst, hvorledes jeg vilde forholde mig, hvis nu de 5 Mill. Kr., jeg tænker anvendt til Bekæmpelse af Tuberkulose i Kvægbesætningerne, ikke vilde blive opbrugt. Jeg maa hertil svare, at saa vilde jeg forhøje den Pris, som man udbetaler til de Folk, der udrydder Tuberkulosen af Besætningerne ved at lade Kreaturerne destruere. Det vilde simpelt hen gaa paa den Maade, at man vil fastsætte en Pris, der kan fremkalde saa mange Dyr fra disse Landmænd, at Beløbet bliver opbrugt; hvor meget der skal betales, for at Folk vil efterkomme Kravet, kan jeg ikke sige paa Forhaand. Jeg mener, der bør betales noget mere, end det hidtil har været Tilfældet, naar man har betalt Destruktionen af Kreaturerne, for ellers vilde det være alt for stort et Tab for de paagældende Landmænd at udrydde Tuberkulosen.

Det ærede Medlem sluttede med at beklage sig over min manglende Interesse for Landbrugets Forhold. Jeg skal dertil sige, at det er jo muligt, at den stigende Tilslutning, jeg har blandt Landmændene, som hvert Valg har udvist nu i mange Aar, ikke er saa stor som den faldende Tilslutning, det ærede Medlem har, men i alt Fald de Bevægelser viser, at Landmændene i meget større Tal finder sig repræsenteret af mig end af det ærede Medlem.

Det ærede Medlem Hr. Fibiger beklagede sig over, at man ikke kunde imødekomme de Ændringer, som hans Parti havde ønsket, idet de havde ønsket meget mere vidtgaaende Ændringer. Det tror jeg meget vel. Det ærede Medlems Appetit paa Forbrugernes Bekostning til Fordel for de store Landmænd er, som bekendt, umættelig.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen udtalte, at Kødloven hidtil ikke havde vist